

Antykorupcja

<https://antykorupcja.gov.pl/ak/retrospekcje/retro/4186,quotRopa-za-Zywnoscquot.html>
2023-11-30, 04:52

"Ropa za Żywność"

W dniu 14 kwietnia 1995 roku Rada Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych przyjęła rezolucję nr 986 powołującą do życia program „Ropa za Żywność”.

Celem programu było umożliwienie Irakowi sprzedaży określonej ilości ropy naftowej na rynkach międzynarodowych pomimo nałożonego na ten kraj embarga po jego inwazji na Kuwejt w 1990 roku.

W zamian uzyskane ze sprzedaży fundusze miały zostać przeznaczone na zakup żywności, lekarstw, środków medycznych i innych artykułów na pomoc ludności cywilnej, w którą na skutek polityki prowadzonej przez Saddama Husajna najbardziej uderzały wprowadzone sankcje. Wg danych ONZ na program przeznaczono 46 miliardów dolarów, a „za zyski ze sprzedaży ropy naftowej budowano szkoły, kliniki i budynki mieszkalne, utrzymywano sieć elektryczną i infrastrukturę przesyłu ropy, a także usprawniono oczyszczanie i dystrybucję wody” (za Ośrodkiem Informacji ONZ w Warszawie, www.unic.un.org.pl). Tyle teorii.

Rzeczywistość przedstawiała się jednak znacznie inaczej, skoro jest on nazywany „największym skandalem korupcyjnym w historii”. I nie jest to zarzut bezpodstawny, jak wynika ze specjalnie sporządzonego raportu niezależnej komisji śledczej ds. nadużyć w ONZ związanych z programem "Ropa za żywność", na czele której stał Paul Volker, były szef amerykańskiego Banku Rezerw Federalnych. Skandal wybuchł, gdy po zdobyciu Bagdadu armia amerykańska znalazła listę płac Saddama.

Cały proceder polegał na omijaniu restrykcji związanych z funkcjonowaniem programu. Ropa była, owszem, sprzedawana, ale po zaniżonych cenach wybranym przez dyktatora pośrednikom, by ci mogli ją dalej z zyskiem odsprzedać. By jednak móc uczestniczyć w handlu ropą z Irakiem, firmy musiały dzielić się z Saddamem zyskami. Na 4,5 tysiąca zaangażowanych w program "Ropa za żywność" łapówki płaciło 2,2 tysiąca firm, w tym Daimler Chrysler, Siemens i Volvo, na proceder zaś

przyzwalał francuski bank PNB Paribas nadzorujący księgowość programu. Szacuje się, że dzięki łapówkom i nielegalnej sprzedaży dyktator uzyskał ok. 20 miliardów dolarów.

Tak uzyskane wpływy przeznaczone były na dalsze korumpowanie, tym razem polityków i funkcjonariuszy ONZ, by w ten sposób kupić sobie przychylność na arenie międzynarodowej. W ten sposób opłacani byli m. in. szef programu i zastępca Sekretarza Generalnego Kofiego Anana Benon Sevan, były francuski szef MSW Charles Pasqua, francuski ambasador przy ONZ Jean-Bernard Merrimee, brytyjski poseł George Galloway, rosyjski poseł nacjonalistyczny Władimir Żyrinowski, przedstawiciel Rosji w ONZ Aleksander Jakowlew, partie komunistyczne z Rosji, Białorusi i Ukrainy.

W dniu 21 listopada 2003 roku program został oficjalnie zakończony, cała dokumentacja została przekazana Tymczasowym Władzom Koalicyjnym a niespożytkowane aktywa przekazano nowo utworzonemu Funduszowi Rozwoju Iraku (Development Fund for Iraq).

Źródła: wprost.pl; wiadomosci.gazeta.pl; wyborcza.pl; forum.jewish.org.pl